

Juhlavuoden

ASIASANA

1/83

Asiasana $\frac{1}{83}$ 10 vsk.

Kirjastotieteen ja informatiikan opiskelijoiden ainejärjestö UDK ry:n äänenkannattaja

Toimituksen osoite:
Nekalantie 52 C 3
33800 Tampere 80

Vuosikerta 40 mk
Irtonumero 3 mk

Painopaikka: T:mi Tehokopiointi
Tampere 1983

ISSN 0356-0139

Tässä numerossa:

Hallituksen palsta.....	3
Pääkirjoitus.....	4
Tästä puhutaan.....	5
Nostakaa kasvoiltanne....	6
Yrittänyttä ei laiteta...8	
UDK:n uutuuudet.....	9
Onks tietoo?.....	14
Näin syntyy Oiva Ansa...17	
Tamarin tarinoita.....	18
Kurssineuvoston kootut..26	
Totuudesta kasvaa toivo..28	
Ajantappolista.....	31

Asiasana uudistuu!

Tham kuten muutkin a: lla alkavat lehdet, myös tämä saa 10-vuotisjuhlan kunniaksi uudenlaisen ulkoarun. Joham siinä on uudistusta kerrakseen, sillä ne ovat muutkin lisänneet myyntitulojaan. Miten käynee Asiasanan, meneekö esteettinen innovaatio täydestä?

Toimitus:

Juha Hakala
Auli Kaartinen
Riitta Kärki (vastaava)
Juhani Laikkoja
Maarit Laskujärvi
Elina Rauhala
Memu Viljakainen

HALLITUKSEN PALSTA

3.

Tässä pitäisi nyt UDK:n pj:na sanoa jotain fiksum...mitähän sitä...öh...tää on vähän vaikeeta...!

Joo, jos vaikka alottais siitä, että aina välillä kuulee im-meisten valittavan UDK:N sisäänlämpiävyydestä: siellä ne vaan leikkii piiri pieni pyörii eikä saa mitään aikaseks.

Tuohon sanoisin, että UDK:n touhuihin otetaan ilomielin mukaan jokainen, joka tuntee vähänkään innostusta asiaan.-Hallituksen kokouksiin voi tulla vapaasti kuuntelemaan, esittämään krii-tiikkiä ja/tai ehdotuksia ja kertoilemaan vitsejä. Ko.kokoukset ovat joka keskiviikko klo.12 Attilan 6 krs:ssa huoneessa 610. Kaikki muutkin mahdolliset ja mahdottomat formaalit ja infor-maalit kanavat ovat sallittuja, siittä vaan!

Nyt joku tietenkin sanoo, että sitä olisi oltava kamalan viksu ja vilmaattinen kelvataakseen porukoihin. Ja se on kyllä puppua/ och de va kukku de! Tavallisia pulliaisia me kaikki ollaan, ei-kä esim. jostain sellaisesta kuin tiede ja filosofia tiedä mi-tään kukaan muu kuin J.Hakala, eikä siitä kannata välittää.

Näissä touhuissa on voimassa YYa-sopimus: jokainen tekee mitä osaa ja mihin pystyy ja saa toisilta apua auttaen taas vuoros-taan muita. Juuri yhteisyyden kokeminen on mielestäni tämän hom-man parhaita puolia, ei tarvitse yksin pakertaa ja masentua.

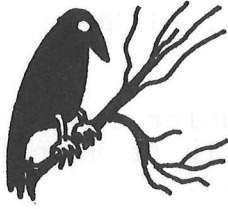
Toiminnasta sen verran, että kaikenlaista pientä kivaa on taas tiedossa. UDK:n ilmoitustaulua seuraamalla pysyy parhaiten ajan tasalla, siellä ovat viimeisimmät ja tarkimmat tiedot.-Tärkein juttu on tietysti jokakeväinen tutkintovaatimusten petraaminen (tai petraamisyritys). Juuri tässä asiassa tarvitaan mahdollisim-man monen ihmisen osallistumista: mitä useammat ilmaisevat mie-lipiteensä, sitä paremmat mahdollisuudet meillä on vaikuttaa. Muutaman ihmisen ininä ei kauas kann.

Joo, tässähän tätä puhetta sitten oli.

Nyt pitäisi sitten kai keksiä ylevä loppulause...tota...jos annettais olla. Että hyvät voinnit vaan kaikille, koittakaahan pärjäillä!

Yhteistyöterveisin Maarit

ASIA-SANA

Tampereen yliopiston kirjaston palvelut vähenevät vähenemistään. Ennen joulua päätettiin sulkea pääkirjasto torstaisin klo 16.15, kurssikirjasto menee kiinni klo 15.30, paitsi maanantaisin, jolloin se on auki seitsemään. Uusin epätoivoinen yritys tulla toimeen resursseilla, joita ei ole, on päätös, ettei kurssikirjastossa oteta enää lainkaan vastaan kuu- kausilainavarauksia.

Palvelujen supistaminen haittaa eniten opiskelijoita. Niinpä kurssikirjaston väki odottaakin, että opiskelijat ryhtyisivät kapinoimaan eivätkä ottaisi itsestään selvytensä siitä, ettei heille kuuluviin palveluihin ole varaa. Kirjasto tarvitsee lisää henkilökuntaa, paljon lisää resursseja. Ja ellei kirjasto itse saa parannuksia aikaan, jonkun muun on niitä hankittava.

UDK ainakin yrittää omalta osaltaan vaikuttaa siihen, että kirjaston kurjaa tilaa ei sivuuteta ja paineta villaisella. Terveiset lähtevät ensimmäisenä yliopiston rehtorille. Jollei UDK:n valtuuskunnan Jarmo Visakorvelle viemä viesti auta, niin aletaan miettiä jatkotoimia.

Riitta

Juhlapukumme ovat ankeita

Taannoisessa vaatusteollisuuden näytöksessä Helsingin Messukeskuksessa oli vauhti päällä, mikään ei kiihannut ja silmänruokaa oli paljon. Oli ilo seurata vahvaa osaamisen taitoa niin näytöksen suunnittelussa kuin vaatteiden uusien kuosien ja väri-ideoitten toteutuksessa.

Kaikki oli hienosti niin kauan kuin vapaa-ajan asuja esiteltiin. Turkit ja nahkavaatteet olivat nekin korkeatasoisia ja miellyttivät myös ulkomaisia ostajia. Mutta näytöksen edistyessä alkoi tunnelma katsomossa laskea ja into häviää. Missä oli vika?

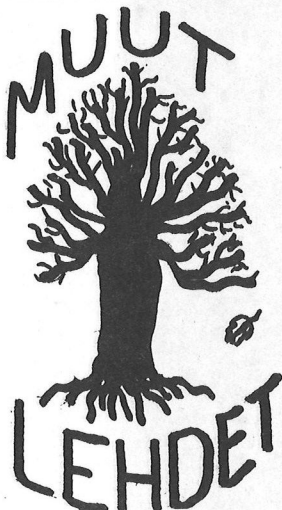
Kun esityksessä oli päästy iltasuuihin, näytöksessä kävi samoin kuin aina ennenkin: iltapuvut kuitattiin parilla pakollisella pikkumustalla ja huonosti leikatulla pitkällä puvulla, nekin mustia. "Eikö Suomessa vietetä koskaan juhlia kun iltapukuja ei lainkaan valmisteta?", kysyi saksalainen seuralaiseltaan vieressäni.

Kyllä Suomessa juhlia vietetään. Näytöspäivän iltana oli oopperassa taitelijajuhla ja koko katsomo täynnä iltapukuista yleisöä. Naisten iltapuvut olivat kuitenkin surullista katseltavaa, sadoista puvuista olivat nimittäin kauniit yhden käden sormilla laskettavissa.

Suomen vaatusteollisuus on vastuussa naistenme huonosta pukeutumisesta nimenomaan juhla-iltoina. Nyt en puhu mistään upeista gaala-asuista, vaan tavallisista iltapuvuista, joissa olisi mielikuvitusta, kauniit kankaat ja ennen kaikkea omat mallinsa eri-ikäisille ja erikokoisille naisille.

ARVOVALTAINEN YLEISS

Toimitus valittaa syvästi tätä yhteiskunnallista epäkohtaa. Näinä moraalitto- muuden päivinä on kuitenkin kunnan kansalaisten opittava luopumaan jostain.

KIRJASTOLEHTI

SELMA LAGERLÖF: *SUOTORPAN TYTTÖ*. Suomentanut *Maija Halonen* Werner Söderström O.-y. 1909. 101 siv. Hinta 1: 25.

Tämä kertomus kuuluu etevän ruotsalaisen kirjailijattaren kaikkein parhaimpiin kirjoituksiin. Aihe siihen on otettu kansan keskuudesta. Siinä kuvataan miten nuori kokematon, isäntänsä viettelema Suotorpasta kotoisin oleva palvelustyttö Helga, jota kaikki hyljeksivät, vieläpä vanhempansakin hyljeksivät, saavuttaa uhrattuvaisella, jaloilla ja vaatimattomalla, kärsimyksen kirkastamalla elämällä ja koko olen-

Kirja-arvosteluja.

N:o 2/1910

tonsa luontaisella hyvydellä kaikkien ihmisten, vieläpä ylpeimpienkin, ystävyiden ja rakkauden sekä lopuksi rakastamansa miehen, talollisen pojan puolisona onnen, jota hän tuskin saalaisimmassakaan ajatuksissaan on uskaltanut uneksia. Lähempi selonteko kirjasta on turhaa. Se on luettava jokaisen itsensä saadakseen käsitystä siitä lämmöstä ja rakkaudesta, joka siitä uhkuu ja elämään virkistävästi vaikuttaa. Se on hyvä luoja kaikille, mutta kansalle luulisi sen olevan parasta, mitä sille yleensä voi tarjota.

L. K.

Tästä PUHUTAAN

Sen lisäksi, että UDK on yleinen huvitustenjärjestäjainstanssi, on UDK myös k & i:n opiskelijoiden etujärjestö. Tässä välillä vähemmälle jäävässä ominaisuudessa saimme taas aiheen puolustaa opiskelijoiden oikeuksia.

Nimittäin viime vuoden (81 - 82) opinto-oppaan uuden ja vanhan tutkintojärjestelmän välinen vastaavuustaulukko on herättänyt keskustelua. Sekavaa taulukkoa tulkitsevi viimevuotinen vastuuhenkilö lehtori Outi Meriläinen näin: vanhan tutkintojärjestelmän mukaan opiskelevien ei tarvitse suorittaa A 4:n (luokitus ja indeksointi I) ja A 9:n (luokitus ja indeksointi II) kirjattenttejä eikä A 10:n (tiedon tallennus ja haku) seminaaria eikä kirjattenttiä, kunhan kyseiset kohdat suoritetaan vuoden 82 loppuun mennessä (siis tutkintovaatimusten voimassaoloaikana).

Nyt opettajakunnan kanta tuntuu muuttuneen. Nykyisen vastuuhenkilön, Maria Wimanin tulkinta asiasta on se, että kaikkien on suoritettava A 4:n ja A 9:n kirjattentit. Jos opettajakunta on asiasta päättänyt, opiskelijoiden korviin päätös ei kuitenkaan ole kantautunut. UDK:n hallitus katsoi aiheelliseksi puuttua asiaan ja lähetti opettajakunnalle kirjeen. Kirjeessä tiedusteltiin mm. seuraavaa:

- Voidaanko opiskelijoita vaatia jälkikäteen paikkailemaan opintosuorituksia, jotka he ovat jo kertaalleen suorittaneet voimassaolleen tutkintovaatimusten ja opettajan ohjeiden mukaan?
- Miksi opinto-opasta ei voi laatia niin selkeäksi, että tällaisia tulkintaongelmia ei pääsisi syntymään? Nyt opiskelijat joutuvat kärsimään opinto-opaan virheistä.

- Jos opettajakunta tekee ratkaisevasti opiskelijoita koskevia päätöksiä, miksi niistä ei tiedoteta opiskelijoille? Erityisesti vanhan tutkintojärjestelmän mukaan opiskelevilla informaatio kulkee huhupuheiden varassa.

Opettajakunta on käsitellyt UDK:n kirjettä kokouksessaan 2.2. Asia on tarkoitus selvittää perinpohjin, ja päätöksestä myös aiotaan tiedottaa opiskelijoille. Jäämme seuraamaan tilannetta ja odottamaan opiskelijamyönteistä ratkaisua.

E.R.

Nostakaa kasvoiltanne uurteiden verkko, *joka kuiskii palkastanne pieniä totuuksia*

Kari J. Kettula lähetti Asianalle matalapalkkaterveisiä Kirjastonhoitajaliitosta. Kirjeessään hän mm. kertoi Tilastokeskuksen yliaktuaari Seppo Laaksosen tekemästä tutkimuksesta, joka tarkastelee eri ammattiryhmien palkkakehitystä vuosina 1968-1981. Tutkimuksessa todetaan eniten jälkeensä jääneiksi ryhmiksi 70-luvulla kirjastoamanuenssit, farmaseutit ja lastentarhaopettajat, jotka olivat kymmenessä vuodessa jääneet jälkeen 20 % yleisestä ansiokehityksestä.

Me varmaan tunnemme kirjastoalan huonot palkat ihan ilman tilastojakin. Varmaan jokainen kirjastotieteen ja informatiikan opiskelija joskus miettii sitä, millä eletään valmistumisen jälkeen, kun lainan takaisinmaksu alkaa. Kettula laskeskelee tähän tapaan:

"Kun kirjastonhoitaja opintojensa jälkeen astuu työelämään, hänen alkupalkkansa on 3600 markkaa kuukaudessa. Tähän on laskettu mukaan 1.10.82 mukaan tullut koulutuslisä. Kun hänellä on opiskeluaikanaan kertynyt opintovelkaa keskimäärin 35000 markkaa, se merkitsee, että hänen on kuukausittain lyhennettävä lainaa 600 markalla. Tästä voi helposti päätellä, mitä jää kirjastonhoitajalle käteen. Se on hätä omasta tulevaisuudesta ja toimeentulosta."

Taatusti hätä tulee jo tuollaisessakin tilanteessa, mutta se näyttää suorastaan liian valoisaletta verrattuna monien tämänhetkisten opiskelijoiden todellisuuteen. 35000 markan velan ehtii hyvinkin hankkia neljässä vuodessa, viiden opiskeluvuoden jälkeen lainaa on lähes 50000 mk. Ja viidessä vuodessa valmistuvat ovat itse asiassa vähemmistö, 6-7 vuotta alkaa olla lähempänä totuutta.

Hiukan ihmetyttää tuokin 3600 markan kuukausipalkka. Jos joku vastavalmistunut on vuonna 1982 saanut amanuenssin virassa noin suuren palkan, tulkkoon kertomaan minullekin, missä sellaisia saa. Mutta 3600 tai 3200, liemessä ollaan joka tapauksessa: lyhennysten ja korkeiden jälkeen palkka jää huomattavasti alle kolmen tuhannen markan, ja tässä tapauksessa köyhän anti kuitenkin kelpaa ainakin verottajalle.

Kettulan Karin mukaan jotain on kuitenkin tapahtumassa kirjastoväen keskuudessa: "Tämä jo yhteiskunnallisena vääristymänä pidettävä tilanne on johtanut kirjastonhoitajat ympäri Suomea toimimaan ammattinsa puolesta. Kuluvan vuoden aikana on järjestetty joukkokokouksia eri puolilla maata, joissa kirjastonhoitajat yhtenä Akavan alipalkkaryhmään kuuluvana ammattikuntana ovat esittäneet vaatimuksia jällejäneeisyytensä korjaamiseksi."

Kari J. Kettula kyselee, pitäisikö eri keskusjärjestöjen alipalkkattujen pitää enemmän yhteyttä toisiinsa, pystytäisiinkö siten paremmin vaikuttamaan yhä darwinistiseksi käyvässä työmarkkinapolitiikassa. "Mitä jos autonkuljettajat, hotelli- ja ravintolaväki, liikeväki, sairaanhoitajat ja kirjastonhoitajat, farmaseutit, peruskoulun opettajat, sosiaalityöntekijät, lastentarhaopettajat yhdessä keskustelisivat solidaarisen palkkapolitiikan mahdollisuuksista?"

Varmaan Kettula on oikeassa siinä, ettei palkkakuopasta pääse ylös kuin yhteisvoimin. Mutta kirjastonhoitajat saivat opetella olemaan yhteistyössä omassa keskuudessaan sen sijaan, että jotkut aktiiviset istuvat keskustelemassa solidaarisen palkkapolitiikan mahdollisuuksista toisten keskusjärjestöjen edustajien kanssa. Tietysti myös tämäntyyppinen yhteistyö on ihan kannatettava ajatus, mutta eiköhän olisi tärkeämpää ensin saada koko kirjastoväki yhteistyössä taistelemaan oikeuksiensa puolesta.

Kirjastonhoitajat voisivat vihdoinkin ryhtyä vaatimaan hyssyttelyn ja hiljaisen odotelun sijaan. Keskusjärjestöissä todellakin näköjään vain keskustellaan, kirjastonhoitajille ei puheista paljon iloa ole. Tosin neuvot ovat melko vähissä, mutta, kuten eräs haastateltu UDK:n hallituksen uusi jäsen sanoi: lakoon kirjastonhoitajat!

RK

Yrittämyttä ei laiteta

Куба. Провинция Камагуэй.
Школа-интернат им. Игнасио Аграмонте

Jo vuosien ajan on UDK:n toimintasuunnitelmassa kummitellut ajatus "kauan suunnitellun mittavamman retken toteuttamisesta esim. Leningradiin". Uusi vevä hallitus ryhtyi oitis tuumasta toimeen ja kävi käsiksi matkajärjestelyihin. Mutta kuin- kas kävi: mukaan ei millään ilveellä saatu tarpeeksi väkeä ja lopulta matka jouduttiin peru- maan.

Emme kuitenkaan lannistu niin vähästä. Ensi syksynä yritetään uudelleen. Tällaiset ovat suunnitelmat:

Joskus lokakuun loppupuolis- kolla UDK kokoaa retkueen ja lähtee valloittamaan suurta ja mahtavaa naapurimaata, tar- kemmin sanottuna Leningradia. Matkan ontarkoitus kestää vii- si päivää, joista kolme ollaan perillä. Tutustumiskohteita (joista ei tavallisilla turis- timatkoilla näekään) ovat mm. Krupskajan kulttuuri-instituut- ti (kouluttaa mm. kirjaston- hoitajia, informaatikkoja tms.), vanha yleinen kirjasto Saltykov- Šcedrin, Tiedeakatemian kirjasto ja (suuri keskuskirjaston ta- painen) lastenkirjasto.

Ja pakolliset tiedot: hinta tu- lee olemaan n. 500 - 600 mk + viisumi 10 mk + ryhmäpassi 20 mk (jos ei ole omaa passia). Yöpy- minen tapahtuu hotellissa turis- tiluokassa (2 - 3 hengen huoneet suihku + wc käytävän varrella). Hotellissa on puolihoito. (aa- miainen + lounas).

Nimilistat ilmestyvät heti syys- lukukauden alussa ilmoitustau- lulle (matka on nimittäin va- rattava ajoissa). Ilmoittautu- minen on sitten sitova, joten jos olet ilmoittautunut mukaan, niin rahat raavitaan vaikka ki- venkolosta! Vetoamme kaikkiin, jotka olivat lähdössä mukaan nyt ja kaikkiin niihinkin, joille matkaanlähtö ei vielä ole juo- lahtanut mieleen: säästäkää ke- säänsionne, ryöstäkää pankki tai mitä tahansa. Matkalle on saa- tava ainakin 30 henkeä, muuten ei tule mitään. Ystäviä jatuttavia saa ottaa mukaan mielin määrin!

Воскресный день
Художник В. Ветрогонский

Laiha lohdutus niille, jot- ka olivat ilmoittautuneet nyt myttyynmenneelle mat- kalle: 21.2. tehdään eks- kursio Helsinkiin. Tar- koitus on käydä Kirjaston- hoitajaliitossa, Kirjasto- palvelussa ja jollakin kus- tantajalla (ilmeisesti Ota- valla). Matka-avustuksia saattaa olla luvassa. Seu- ratkaa ilmoitustaulua!

Вересовая роща
Художник А. Кунджу

tutustu nyt huipputarjouksiimme: UDK:N UUTUDET

UDK:n hallituksessa on tapahtunut erinäisiä mullistuksia sitten viime Asiasanan. Jäimme syvästi kaipaamaan pois lähteneitä puheenjohtaja Memu Viljakaista, taloudenhoitaja Tuija Rannia, rauhanvastaava Annika Lemolaa, kulttuurivas- taava Anna-Mari Taipaletta ja konferenssijärjestelyissä kor- vaamatonta Marja-Leena Salmista. Omissa (= entisissä) teh- tävissään pysyivät vain tiedotusvastaava Auli Kaartinen sekä koulutus- ja tiedepoliitikko Juha Hakala. Elina Rauhala otti hoitaakseen kulttuurin vaalimisen ja Maarit Laskujärvi kohosi puheenjohtajan statukseen. Riitta Kärki on vastuuton/vasta- kulttuurivastaava/salkuton ministeri ihan miten kullekin par- haiten sopii.

Salkkuja jaettiin neljälle uudelle tulokkaalle (= kaikille, jotka syystä tai toisesta saapuivat vuosikokoukseen), jotka nyt pääsevät julkisuuden valokeilaan. Kyselimme heidän kuu- lumisiaan, ja seuraavanlaista tarinaa saimme irti:

Sihteeri Leena Horsma-ahon pi- ti itse asiassa syntyä huhti- kuussa 1963, mutta hän päätti- kin työntyä maailmaan jo tam- mikuun alkupuolella; se tapah- tui melkein hississä ja Leena oli vähällä kuolla. Näin hän osoitti huomattavaa sitkeyttä jo pienestä pitäen, samoin hän oppi syntymästään lähtien me- nemään joka paikkaan liian ai- kaisin. Leena nimittäin meni kouluun 6-vuotiaana ja pääsi ripille ennen kuin oli täyt- tänyt 14.

Välillä eksytään haastattelus- ta muihin aiheisiin, Leena mm. kertoo tarinoita naisista, jot- ka elokuvissa upottavat miehiin

saksia. Siitäpä tulikin mie- leen, että voitaisiin keskus- tella ihannemiehistä. "Ei hil- jaisuus ja siisteys ole mikään itseisarvo. Komeakaan ei vält- tämättä tarvitse olla, mutta fiksu..." "Joo, älykkyysosa- määrän on oltava ainakin 40", lisää Ritva.

"öööö", oli yleinen kommentti, kun haastateltavilta tiedus- teltiin, miksi he ovat tulleet lukemaan kirjastotiedettä. Sitten Leena, joka muuten on kotoisin Jämsänkoskelta, ker- too joskus nuorempana ajatel- leensa, että olisi kiva olla kirjastossa töissä, mutta ei- hän sitä kuitenkaan pääse kir- jastotiedettä lukemaan. Niin- pä hän meni Jyväskylään opis-

LEENA

kelemaan suomea (kirjallisuuden vuoksi), mutta puolen vuoden opintojen jälkeen hän halusi pois. "Kesällä tuntui välillä, ettei sinne Tampereelle voi mitenkään päästä, mutta sitten ajattelin, että minähän menen sinne, minua ei mikään estä."

Parasta Tampereella on Leenan mukaan Jyväskylän jälkeen vapaus: ei tunne olevansa putkessa ja saa lukea niitä sivuaineita, joita haluaa lukea. Opiskelun huonoimpana puolena hän pitää sitä, ettei voi tulla toimeen ilman rahaa. "Mutta sehän on vain maallista ja siitä yritän olla välittämättä. Tosin ruoka on hyödyllistä."

Kun kysytään, että miltäs nyt tuntuu, niin Leena vastaa: "Höh?" No, ei sitten, mutta miten olisi motto? "Jaa, onhan minulla sellainen, jota toistan joka kirjeessä, kunhan minä vain muistaisin sen. Suunnilleen näin se menee: 1. Elä (rohkeasti tai jotain sillä tavalla). 2. Älä välitä mitä muut sanovat, vaan tee sitä, mikä tekee sinut onnelliseksi."

Ennen haastattelun alkua myös Maarit oli paikalla ja puheenjohtajan arvovallalla hän ilmoitti, että koko porukka on ihan neuroottista: kaikki kertovat vastustamattomista haluistaan leikkiä saksilla ja särkeä palavia kynttilöitä. Kieltämättä lausunnossa piilee totuuden siemen, minkä huomasi haastateltavia tarkkailtaessa. Mikkosen Paulalla näytti olevan pahanlainen kotiinenoneuroosi, mikä lienee ennenkuulumatonta, kun on kysymys perjantai-iltapäivästä.

Paula on syntynyt heinäkuussa 1962 ja kotoisin Rantasalmelta (ei Hankasalmeelta, ei myöskään Virtasalmeelta, Leppävirralta, Rautavaarasta tms.), on uusi tasa-arvovastaava. "En ole feministi, mutta...", toteaa Paula moniselitteisesti (olisiko tämä lausahdus naisellinen vastine toteamukselle "en ole katkera, mutta kuitenkin..." - toim.huom.). Tasa-arvokaan ei näet ole naisten tasa-arvoa, vaan naisten ja miesten yhteinen asia.

PAULA

Paula on aivan uusi tampere-
lainen, oli käynyt täällä
aikaisemmin vain pääsyko-
keissa. Syksy on sujunut
totuttelun merkeissä. Pau-
la kertoo valmistelleensa
itselleen pehmeän laskun
opiskelijaelämään. (Tar-
koittaako tämä Tillikan pe-
rusteiden, 7 opintoviikkoa,
suorittamista normaalia hi-
taammin, sitä emme saa kos-
kaan tietää.)

Sinisilmäisyys (= ahneus -
toim. huom.) houkutteli viat-
toman maalaistytön mukaan
UDK:hon. Paula tuli näet
pullakahvien toivossa (siis
se tehosi!) vuosikokouk-
seen, jossa hän huomasi
joutuneensa hallitukseen mu-
kaan.

Kaiken kiireen keskellä
(Paula on juuri muuttanut
Peltsulta Hervantaan ja on
sitä paitsi juuri kiirehti-
mässä linja-autoon) hän
ryhtyy keksimään sopivaa
mottoa. "En ole lukenut
viime aikoina mitään hyvää
kirjaa enkä nähnyt mitään
hyvää elokuvaa, josta olisi
jäänyt mitään mieleen...
Tunnuslauseeni: yritän ot-
taa rauhallisesti - ei sit-
tenkään, no, lakkoon kir-
jastonhoitajat. Voi ei,
keksikää nyt siihen jotain
latinankielistä!"

No, mehän keksimme, sillä
Paulan kiitäessä tuulis-
päänä kohti linja-autoase-
maa ei voi muuta sanoa kuin
"Sic transit gloria mundi".

"Liian paksu alahuuli", ar-
vosteleo Kumpulaisen Ritva
piirtämänsä ihmistä. Kum-
pulaiska on uusi talouden-
hoitajamme eikä ole kotoi-
sin pelkältä Putaalta, kuten
toimittaja muisteli, vaan
Pihtiputaalta. Marraskuussa
62 syntynyt Ritva muistelee
lapsuuttaan eikä ensin muis-
ta yhtään rikollista toimin-
taa, mutta sitten tulee mie-

RITVA

leen omenavarkaus. Kiireesti
kirjoittavaa toimittajaa ta-
loudenhoitaja lohduttaa: "Ei
se mitään, jos kirjaimet me-
nevät sekaisin, mutta kun nu-
merotkin..."

Kun on Ritvan vuoro vastata
kysymykseen, miksi hän tuli
opiskelemaan kirjastotiedettä,
hän vastaa: "Tätä kysymystä
olen miettinyt jo puoli vuot-
ta enkä pitkällisissä pohdin-
noissani ole vielä päässyt mi-
nua täysin tyydyttävään tu-
lokseen." Ritvakin on ollut
suomen pääsykokeissa, mutta
kun siellä oli yksi poliisin
näköinen opettaja, hän päät-
ti olla koskaan menemättä suo-
mea lukemaan. Ei kai siinä
sitten paljon vaihtoehtoja
jäänyt.

"Pitääkö minunkin selittää,
mikä on parasta?" Kumpu Laiska
kysyy, mutta kertoo kuitenkin,
että parasta ovat pitkät lo-
mat. Leena ehdottaa, että pa-
hinta olisi Attilan hissi, mut-
ta Ritva ei ole samaa mieltä,
vaan katsoo, että Attilan his-
si luo tunnelmaa.

Seuraavaksi Ritva lupaa näyt-
tää meille jotakin todella
traagista. Se on hänen ken-
gänpohjansa, joka on kokonaan
halki. "No eihän tuo nyt ole
mitään, minä odotin jotain
muovisia katkenneita varpaita
tai ruhjoutuneita käsiä, niin
kuin sillä kauppatatustajalla

Steinbeckin Oikuttelevassa bussissa", tyrmää Leena (ja suunnata sakset murhanhimoisesti kohti paperia).

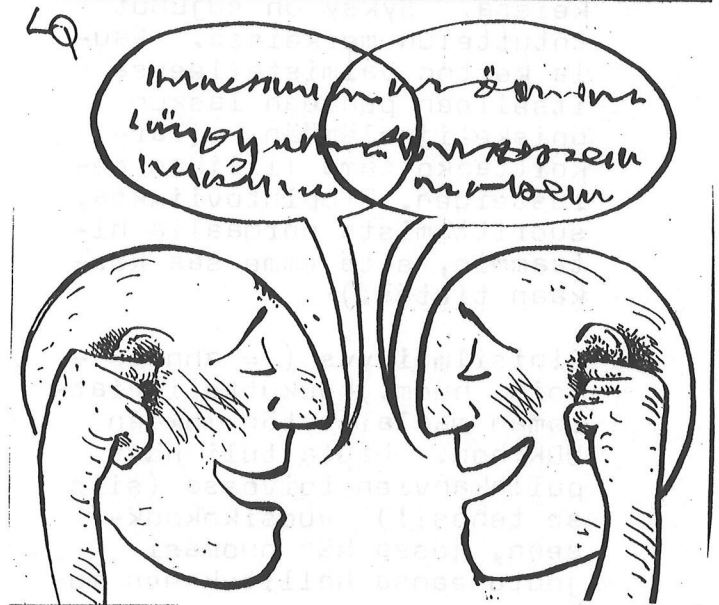
Toimittaja kertoo, että hänen tarkoituksensa oli kysyä seuraavaksi, miten syksy meni, mutta ehkä se ei ole hyvä kysymys. "Oli se aika hölmä kysymys. Riittikö tämä vastaus?" vastaa Ritva. Mutta mottoa tiedusteltaessa hän on jo yhteistyöhaluisempi: "Kehoituksena kaikille: tee kaikki niin, että muilla on jotain huomauttamista siitä...ei kun oliko se niin, se oli varmasti jostain hirvittävän älykäästä. Joo, oli se niin. Tee kaikki siten, että muilla on jotain huomauttamista; silloin kaikki ovat tyytyväisiä ja vain sinä tiedät, että olet oikeassa. Mä sain muuten filosofian tentin läpi." (Tässä vaiheessa puheenjohtaja kalpenee ja vihertyy silkasta kateudesta.)

JAANA

UDK:n yhdistetty kenttä- ja sosiaalipoliittinen vastaava Jaana Saherma, s. 61, ei haluaisi nimeään julkisuuteen, ei myöskään kuvaansa. Neiti

HAASTATELIJAT SUUNNITTELEVAT STRATEGIAA

Sahermalla on nimittäin jo kokemusta Asiasanan haastatteluista, ja näin ollen hän haluaisi mahdollisimman lyhyen jutun tällä kertaa. Sen lisäksi että Jaana epäonnistuu valokuvissa (omien sanojensa mukaan), hän on puolimurteinen eikä tiedä inhoaisiko enemmän kotipaikkansa Anjalankosken vai Tampereen murretta (huh-huh, siinä onkin ongelmaa kerrakseen - toim. huom.). Kun tiedustelemme, miksi neiti Saherma opiskelee juuri kirjastotiedettä, hän ilmoittaa, että asiaa on häneltä tiedusteltu usein ennenkin ja mitä moninaisimmissa yhteyksissä. Sen jälkeen hän peruu lausuntonsa, jonka mukaan hän ihmettelee itsekin uranvalintaansa. Opinnoissa pahinta on luettelointi, mainittavia huippuelämyksiä taas ei ole toistaiseksi tullut vastaan. Kysymme, mikä sai mukaan UDK:hon. Jaana väittää urhoollisesti, ettei tiennyt mistään pullakahveista, vaan halusi päästä mukaan vaikuttamaan. On nimittäin turha valittaa, jollei itse tee mitään. Kyseenalainen motiivi mukaantulon oli halu saada selville, pitävätkö UDK:sta

kuullut negatiiviset lausunnot paikkansa. Muilta haastateltaviltamme, jotka ovat syksyn uusia opiskelijoita, kysymme syksyn sujumista, tähän Jaana (joka siis on jo toisen vuoden opiskelija) vastaa diplomaattisesti: "Syksy oli pitkä.. ja lämmin."

Motto? "Miksette heti sanoneet, olisin etsinyt jotakin hienoa! (Kirjastosta olisi voinut löytää...) Haluaisin kuitenkin sanoa, että on turha valittaa, jos itse ei tee mitään eikä osallistu. Sitten sanoisin, että ydinvoimaa pitäisi nyt vastustaa. Sitten vielä, että kun me valmistumme kirjastonhoitajiksi, niin palkat on korjattava. Nykyinen tilanne on itkettävä."

Viimeisenä kohtalonkysymyksenä toimittaja lausui: "Miks mä oon näin hölmö?" Osa haastateltavista oli täysin pahaa-aavistamattomia. "Joskus tunnen itseni ihan hulluksi ja poikkeavaksi, ehkä se johtuu idealistisesta maailmankatsomuksestani", arveli Leena, kun taas Ritva kyseli: "Hölmö? Ihan outo sana minulle. En minä ainakaan vielä ole tiedostanut hölmöyttäni." Mutta Jaanan tämä gonzo-kysymyksemme saa nauramaan hersyvästi: "Miks mä oon näin hölmö?...Sinä vai? Hah-hah! En mä vaan tiedä, se on haastattelijan oma ongelma." Jaanan vastaus oli lähinnä oikeaa, täysin oikea vastaus olisi kuulunut: "Kysy isältäsi."

Riitta & Elina

TAMY - mikä se on ???

TAMY on Tampereen yliopiston ylioppilaskunta, ja siis meidän kaikkien yhteinen pulju (olemmehan sinne jäsenmaksumme maksaneet).

TAMY:ssa on kaikenlaista edustajistoa, hallitusta, puheenjohtajaa, pääsihteeriä ja muita sihteereitä.

TAMY:ssa toimii myös erillaisia jaostoja: kulttuurijaosto, opintojaosto, kv-jaosto, sosiaali- jaosto ja liikuntajaosto. Jaostojen kokoukset ovat avoimia KAIKILLE: mukaan meneminen ja osallistuminen ei edellytä mitään kuppikunnan jäsenyyttä.

UDK:n ilmoitustaululla on yksi nurkka varattu TAMY-uutisille, katso sieltä mitä kulloinkin on tekeillä.

ONKS TIETOO ?

NÄYTÖS 1

tapahtumapaikka: kirjastotieteen ja informatiikan laitos

tapahtuma-aika: tiistaina 12-13 tai keskiviikkona 11-12

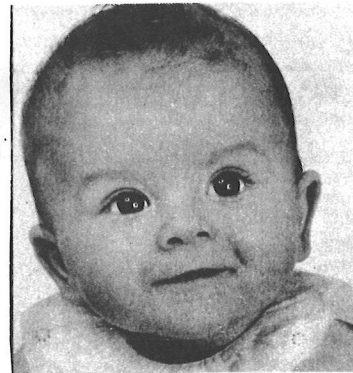
henkilöt: neuvokki A tai B, joukko neuvonhaluisia

Kohtaus 1

Toimijasubjekti saapuu parhaaseen merkintöjen haku-aikaan kohti ajallista ja paikallista määrettään. Etenee laitoksella ripein askelin kansliaan, tsekkaa postilokeron ja puikkelehtii odottavien ohitse kaapille. Salaperäinen ilme kasvoillaan avaa kaapin ja heittää NE neuvottomien raadeltaviksi. Vetää henkeä ja ripustaa kuluneen kyltin oveen....

Monet, ainakin kaikki asioista perillä olevat, tunnustivat edellisen pätkän osaksi tulossa olevan UDK - presidentin käly - elokuvan käsikirjoitusta. Asioista vielä paremmin perillä olevat huomasivat kohtauksen 1 kuvaavan UDK:n opintoneuvontaa, josta tässä jutussa oikeastaan onkin kysymys - koko elokuvajuttuhan on tietysti vielä salainen.

UDK:n opintoneuvontaa mainostetaan jopa tiedekunnan virallisessa opinto-oppaassa ja pienen alkukankeuden jälkeen on toiminta saatu käyntiin tämänkin kevään osalta. Neuvontapaikkana on vanhaan tapaan laitoksen kirjasto ja aukioloajoiksi on päätetty tiistai 12-13 ja keskiviikko 11-12. Syyskokouksen

Opintoneuvoman asiakas
kommentoi
- ko mie olen niin
kauhiast hämmästynt

valitsemina neuvokkeina toimivat Piitu Peltonen ja Memu Viljakainen (virkavapaalla 7.2-31.3, sijaisina toimivat Elina Rauhalainen ja Juha Piukkula).

OPINTONEUVONTA TARJOAA

NE raadeltavat eli opintoneuvonnan käytetyin aineisto ovat nk. harjoittelukansio ja tenttikysymyskansio. Harjoittelukansiosta selviää, mitkä kirjastot ottavat harjoittelijoita, mikä on palkkaus ja mihin mennessä harjoittelemaan haluavan tulee ottaa kirjastoon yhteyttä.

Varsin hyödyllistä tietoa ainakin kevättalvella.

Toinen tärkeä kansio sisältää vanhoja tenttikysymyksiä.

Valitettavasti osa kansion an- nista alkaa olla käyttökeltoman vanhaa, joten täydennyksiä kaivattaisiin. Ystävät hyvät, tentissäkävijät tuokaa, tuokaa kysymysmonisteita tai erilliselle paperille kopioituja kysymyksiä ilmoitustaululla olevaan kirjekuoreen tai suoraan opintoneuvontaan että saadaan kansio ajantasalle. Kiitos jo etukäteen.

Vihonviimeiset tärkeät kansiot ovat opintokansioita, joista löytyy mielenkiintoista lehtileike- ym. materiaalia laitoksen ja tieteenme sekä koko korkeakoululaitoksen kehitysvaiheista.

Ups. Unohtui vielä yksi kansio, siitä löytyy artikkeliseuranan työn tuloksena löytyneitä kirjastoalaa tai lähitieteitä käsitteleviä artikkeleita "helmiä".

PIENTÄ MAKSUA VASTAAN

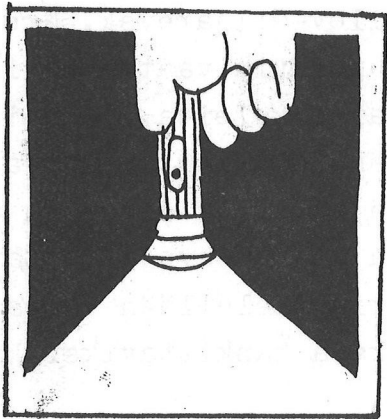
Opintoneuvonnasta lainataan myös UDK:n kirjoja, joiden joukossa tenttisellaisiakin ja prujuja (Mikhailov-Giljarevsk, Grogan) + vanhan lavin vaatimuksiin kuuluvia artikkeleita. Lainoista peritään 2 markan maksu ja ker- tyvillä rahoilla ostetaan uusia kirjoja yms. Neuvojat ottavat tietenkin mielellään vastaan ehdotuksia hankittaviksi kirjoiksi.

Ostettavaakin löytyy. UDK:n omaa julkaisusarjaa, Kirjastopoliit- tisen yhdistyksen tiedotetta ja Kirjastotiede ja informatiikka- lehteä saa opintoneuvonnasta ihan sopuhintaan - Asiasanaakaan unohtamatta.

Opintoneuvonnan kautta on myös oiva tilaisuus liittyä UDK:n sankkoihin jäsenistöriveihin tai käydä maksamassa kuluvan vuoden jäsenmaksu.

JA TIETOOHAN ON

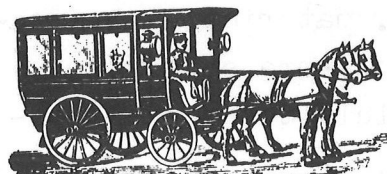
Tärkeintä opintoneuvonnassa ei kuitenkaan ole kaikenlaisen materiaalin pyörittely vaan opintoneuvojat ovat ennen kaikkea nimensä mukaisesti neuvoja. Heiltä voi käydä kysymässä ihan kaikkea opintoihin ja muuhunkin (esim. UDK:n toimintaan) liittyvää. Kaikkeen ei vastaus- ta löydy apteekin hyllyltä, eikä UDK:n opintoneuvojiltakaan - vaikeiden kysymysten kohdalla yritetään kyllä neuvoa seuraavan tietäjän luo.

**OLETKO MUISTANUT
MAKSAA
JÄSENMAKSUSI ?**

**UDK:N JÄSENMAKSUN 5 MK VOI /
SAA MAKSAA / JOUTUU
MAKSAMAAN OPINTONEUVONTAAN.**

**LAITOKSELLE PÄSEE
ERI KULKUNEUVOILLA →**

Opintoneuvonta on myös eräänlainen UDK:n niukasti varustettu olohuone. Siellä voi käydä lukemassa kirjastoalan lehtiä tai juttelemassa mistä vaan - sympatiaakin joskus tarjolla. Vaikka tila ei olekaan suuren suuri niin vielä on UDK:n opintoneuvonnassa tilaa sillekin, joka ei käytä Rexonaa.

Vilkasta osanottoa toivovat opintoneuvojat

Piitu & Memu

**ASIASANA
UUDISTUU**

LAITOS- KOKOUKSIA

**PIDETÄÄN TAAS. KEVÄÄN
KOKOUKSISSA ON TILAISUUS
KRITIKOIDA NYKYISIÄ
TUTKINTOVAATIMUKSIA JA
OLLA MUKANA SORVAAMASSA
UUSIA.**

**JOS HALUAT MIELI-
PITEESI KUULUVILLE,
TULE.**

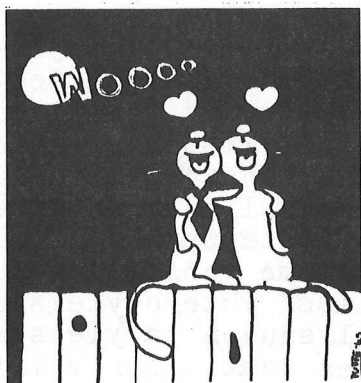

NÄIN SYNTYY OIVA ANSA

Sukunimilakikeskustelu on nyt saanut uuden käänteen. Nyt on huomattu, että jos mies voisi ottaa naisen sukunimen avioliittoon mennessään, miehen identiteetti kärsisi suunnattomasti. Jos taas nainen entiseen tapaan ottaa miehen sukunimen, siitä seuraa naiselle ansiotonta arvonnousua: hän saisi nauttia miehensä aseman suomista eduista, vaikkei hänellä olisi niihin oikeutta.

Kaksoisnimi aiheuttaisi voitattomia hankaluuksia kahdellakin tapaa. Ensinnäkään ei voitaisi olla täysin varmoja siitä, kuka on kenenkin vaimo, kun vaimon nimessä olisi ylimääräinen osa, joka miehen nimestä puuttuisi. Toinen haitta on se, että kaksoisnimen käsittely hallintoportaissa on sangen monimutkaista: virkamiehillä ei ole varmuutta siitä, tulisiko esim. LAAMA-AITTA -nimi kirjoittaa Laama-aitta vai Laama-Aitta.

Se, että mies ja nainen kumpikin pitäisivät oman nimensä myös avioliitossa, aiheuttaisi sietämättömän määrän sekaannusta. Koska lapselle ei voi antaa äidin sukunimeä, sillä isän identiteetti kärsisi tästä liikaa, lapsi saisi isänsä nimen. Tästä seuraisi, että kiistatapauksissa, esim. jos avioerossa vaimo vaatii lasta itselleen, äitiys jouduttaisiin todistamaan verikokein ym. lääketieteellisin keinoin, mikä aiheuttaisi turhia murheita isälle.

Tästä syystä lakivaliokunta on antanut eduskunnan jatketuun toiseen käsittelyyn uuden nimilakiehdotuksen, jonka sanamuoto on seuraavanlainen:

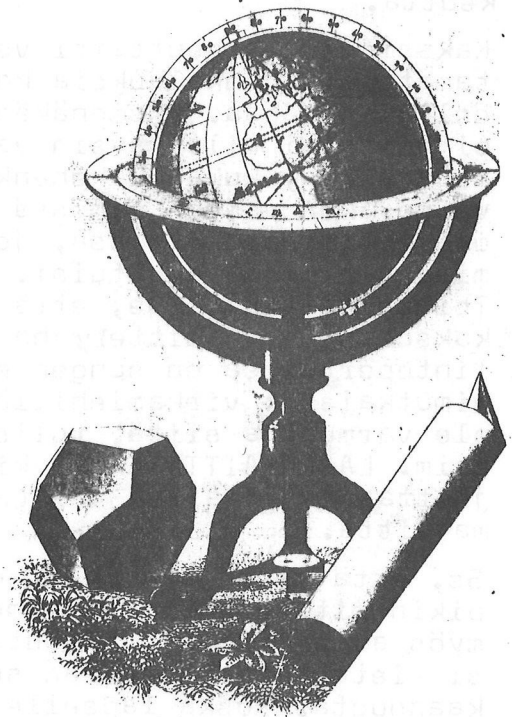
"Jos mies ja nainen haluavat mennä lailliseen avioliittoon joko kirkollisen tai siviilivihkimisen kautta ja jos tämä avioliittoon meneminen tapahtuu ennen vuotta 1984 tai sitä myöhemmin, on heidän ennen vihkimistä annettava kirjallinen selvitys avioliitosta vastaavalle viranomaiselle, jonka viranomaisen virka on perustettava ennen vuotta 1984, siitä, aikovatko avioliittoon menevät mies ja nainen avioliittonsa aikana synnyttää lapsia sekä siitä, pystyvätkö he lapsia synnyttämään, jonka jälkeen asianomainen viranomainen, jolle kirjallinen selvitys on annettu, määrää avioliittoon meneville kirjallisen selvityksen lapsenhankintahaluistaan ja -kyvystään antaneille miehelle ja naiselle uuden yhteisen etunimen, jonka avioliittoon aikovat mies ja nainen saavat valita sadastakahdeksastakymmenestäseitsemästä (187) eri nimestä, jotka on koottu puolustusministeriön asettaman komitean toimesta tätä tarkoitusta varten painettavaan kirjaan, jonka on määrä valmistua ennen vuotta 1984, sen nimen, jota kyseiset mies ja nainen aikovat käyttää yhteisenä nimenään sen jälkeen, kun heidät on vihitty joko tuomiokapitulilta pappiskirjan saaneen papin tai laillistetun tuomarin toimesta avioliittoon, ja joka nimi heidän on annettava myös, mikäli he ovat antaneet asianomaiselle viranomaiselle kirjallisessa selvityksessä ilmoituksen, että he aikovat hankkia lapsia, kaikille lapsilleen, jotka mahdollisesti syntyvät, 5.3.1572 päivätyn lain 2. luvun 25. pykälän 3. momentin mukaan sallittujen 1-3 etunimen lisäksi."

TAMARIN TARINOITA OSA I

Aurinko paistaa ja linnut laulavat. Jostakin kaukaa kuuluu liikenteen jymy. Toukokuun 22. päivä 1982, sunnuntai. 4ihmistä istuu ringissä Tarvaspään museon pihamaan nurmikolla limsapullot kädessään. Piirin keskellä pyörii mankka, ja juttu kulkee...
(Eli: Tamar Bermann kertoo, kyselijöinä Petri Vestelin, Jussi Tuormaa ja Juha Hakala. Miesten puheet kirjoitettu isolla. Tamar on nainen.)

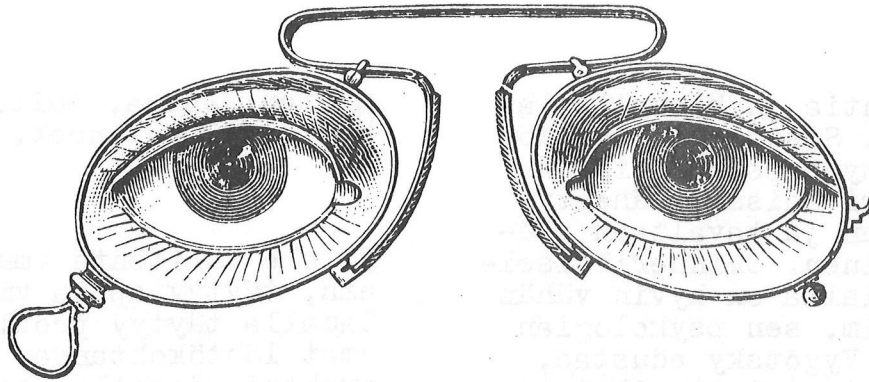
VOIDAAN AJATELLA, ETTÄ TIE-
TEENALAA/EI MÄÄRITELLÄ AI-
NOASTAAN SEN TUTKIMUSKOHTEN
MUKAAN, VAAN MYÖS SEN MUKAAN
MIKÄ ON SEN LÄHESTYMISTAPA
KOHTEeseen, SILLÄ MONILLA TIE-
TEENALOILLAHAN ON SAMA KOHDE.
MITKÄ OLISIVAT KIRJASTOTIETEEN
TÄRKEIMMÄT TUTKIMUSKOHTTEET
JA MIKÄ OLISI SE TAPA, JOLLA
KIRJASTOTIEDE LÄHESTYY KOHDE-
TAAN, VOISIKO AJATELLA ESIM.
KULTTUURIN NÄKÖKULMAA?

Tiedon organisointi ilmenee eri käytäntöinä. Monet ovat yrittäneet määritellä mitä kirjastotiede on, kiljavallakin käytiin pikiä keskusteluja kirjastotieteen kohteesta. Näyttää olevan monenlaisia lähestymistapoja siihen mitä kirjastotieteen pitäisi olla. Perinteisesti kirjastonhoito, joka ei välttämättä ole kirjastotiedettä, on organisoinut kokoelmien ympärille ja tarjoamaan joko sellaista kansantajuista tietoa, jonka ajatellaan olevan ihmisille hyödyksi tai tieteellistä tietoa. Jos haluamme liittää kirjastotieteen kulttuuriin, niin meillä on laajempilähestymistapa. Esim. tieteen yhteiskunnallinen organisaatio olisi osa kulttuuria. Tässä mielessä voidaan sanoa, että kirjastotiede on hyvin kapea-alaista, koska se keskittyy tiettyihin historiallisiin kehittyneisiin instituutioihin, jotka perustuvat kokoelmiin. Näinollen tullaan hyvin riippuvaisiksi kohteesta jota tutkitaan. Kirjastotiede tarkastelisi tietoa tiettyssä instituutiossa.

OLEN SITÄ MIELTÄ, ETTÄ NÄMÄ ERI
LÄHESTYMISTAVAT RIIPPUVAT POH -
JIMMILTAAN SIITÄ MITEN KIRJASTON-
KÄYTTÖ YMMÄRRETÄÄN. ON KESKUTTEL-
TU SIITÄ ONKO KIRJASTOLLA KASVAT-
TAVA ROOLI VAI EI?

Monissa maissa kirjastot eivät ole keskittyneet kasvattavaan rooliin, ne ovat keskittyneet kokoelmiin. Mutta kansanvalistusliikkeen ja kansallisromanttisen liikkeen myötä syntyi esim. Tanskassa viime vuosisadan puolessavälissä yhteys yleisen oppivelvollisuuden ja yleisten kirjastojen vaatimisen välille, jota ei ollut muissa maissa. Lähtemi-

nen kansan pariin tuli tärkeäksi. Muutama vuosikymmen myöhemmin syntyi sama pyrkimys esim. Venäjällä. Lenin ja Krupskaja olivat aktiivisia kirjastojen kasvattavan roolin edistämässä. Mutta sitä ei löydy joka maasta, ja tämä liittyy siihen mikä osuus kulttuurilla katsotaan olevan ihmisten elämässä. Jos kulttuuri nähdään yhtenä yksityisen sfäärin osana, jolla ei ole mitään tekemistä työelämän kanssa, siitä tulee osa vapaa-aikaa. Näin se on puoliksi julkista, puoliksi yksityistä: julkiset instituutiot palvelemassa yksityistä vapaa-aikaa. Tällöin saadaan hyvin suppea määritelmä siitä, mitä kirjastojen oletetaan kykenevän tekemään tällä kapeasti määritellyllä ihmisten elämänalueella. Jos kulttuuri käsitetään laajemmin, niin että työ sisältyy siihen, tähdätään toisenlaiseen yhteiskuntaan, jossa nämä alueet eivät ole niin erillisiä ja jossa tieto ei ole ainoastaan harvoille, ei myöskään tieteellinen tieto. Tämä on myös kulttuuripoliittinen kysymys. Tämän päivän kirjastotieteessä on useita näkemyksiä. Jotkut tähtäävät kirjastojen laajempaan kasvattavaan rooliin, osana sitä, että ihmiset saavat kaiken kaikkiaan paremman otteen elämänsä. Tämä vaatii useiden esteiden poistamista, muutoksia instituutioiden rakenteissa. Kirjastot tulisivat lopulta työskentelemään muiden koulutuslaitosten ja työinstituutioiden kanssa, eivätkä olisi tuomittuja olemaan pikku kirjastoja, jotka hankkivat ja jakavat kirjoja. Jos katsotaan kirjastotiedettä tutkimassa näitä kulttuuri-ins-

tituutioita, niin jotta se voisi tarkastella kohdettaan, kirjastoa nyky-yhteiskunnassa, täytyisi sen laajentaa tutkimusalueitaan. Se ei voisi katsoa vain kirjastoa. Sen täytyisi tutkia yhteiskunnan organisaatiota, tiedon ja sen hankkimisen organisaatiota sekä oppimista (sanon laajassa merkityksessä) voidakseen kunnolla palata takaisin kirjastojen tarkasteluun.

Palaisitko takaisin kysymyksiisi ensimmäiseen osaan?

TIETEENALAA EI VOI MÄÄRITELLÄ SANOMALLA, ETTÄ SE TUTKII NÄITÄ JA NÄITÄ ASIOITA, KOSKA MONET TIETEENALAT TUTKIVAT SAMOJA ASIOITA.

Monet tieteenalat tutkivat ihmistä, lääketieteestä kirjastotieteeseen.

SIIS TÄYTYY MYÖS MÄÄRITELLÄ TAPA JOLLA SE TUTKII TAI PERSPEKTIIVI JOSTA SE TUTKII.

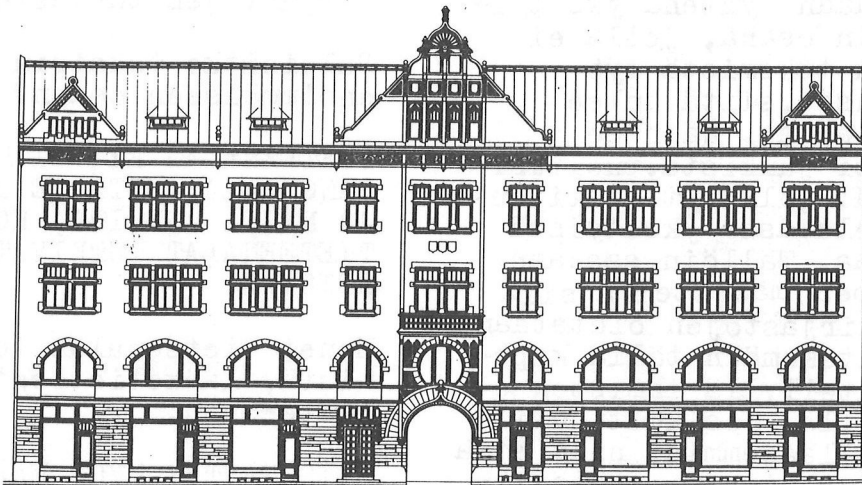
Mutta esim. yhteiskuntatieteellisiä ja humanistisia tieteenaloja ei ole helppo määritellä sen perusteella, mitä ne tutkivat tai millä metodeilla tai millä perspektiivistä. On niin mo-

nia koulukuntia ja kansallisia traditioita. Sosiologiaa on monenlaista. Myös psykologia on erilaista eri maissa, lähestymistavoiltaan ja tavaltaan määritellä ihminen. Skinneriläisellä psykologialla on hyvin vähän yhteistä esim. sen psykologian kanssa jota Vygotsky edustaa, jossa toiminta toisten ihmisten kanssa on hyvin keskeistä. Haluan aina katsoa tieteenaloja myös historiallisesti, sillä ne eivät ole objektiivisesti annettuja ja määriteltyjä, niillä on kansallinen historiansa. Tieteenkin on tarve määritellä tutkimuksen alue, mutta tämä liittyy tiedon lisäksi myös poliittisiin ym. kamppailuihin.

mysten kanssa, joita hermeneutikot ovat pohtineet.

Ei ole välitöntä ymmärrystä asiaan, täytyy oppia ymmärtämään. Samalla täytyy problematisoida omat lähtökohtansa. Historismi erehtyi ajatellessaan, että aikakautta voidaan ymmärtää sen omilla ehdoilla vain uppoutumalla aikakauteen ja oppimalla enemmän ja enemmän siitä. Se oli itse asiassa eräs hermeneuttisen kehän alkulähde. Ei problematisoitu riittävästi sitä, mistä oma tieto johdetaan. Kaikissa yhteiskuntatieteissä ja humanistisissa tieteissä, mukaanlukien

JOTEN ITSEASIASSA KYSYMYS ON
NORMATIIVINEN. MILLAISIA ASIOI=
TA VOIDAAN TUTKIA HERMENEUTTI=
SELLA METODILLA?

Kaikenlaisia. On olemassa monenlaisia hermeneuttisia metodeja. On niitä, jotka haluavat käyttää niitä yksinään ja niitä, jotka pitävät välttämättömänä niiden yhdistämistä muihin metodeihin sekä teorioihin ja metodologioihin, jotka liittyvät niihin. On hyödyllistä tukeutua hermeneutiikkaan kun yritetään ymmärtää, ja näin asia usein onkin, jotain mitä ei vielä pidetä itsestään selvänä. Voidaan myös yrittää tutkia jotain, jota pidetään itsestään selvänä. Jos esim. yritetään ymmärtää toista kulttuuria tai historiallista aikakautta, niin riippumatta metodologiasta joudutaan vastakkain kysy-

lääketiede, on hyödyllistä miettiä mikä on oman taustan suhde ymmärtämisen tapaan, ja miten muut ihmiset ymmärtävät tekemisensä: minkälaisia merkityksiä he liittävät siihen mitä tekevät, miten he selittävät itseään. Mutta merkityksien piirissä pysyminen ei vielä riitä, koska silloin jäädaän helposti pinnalliselle tai kuvailevalle tasolle, jopa siinä määrin, että jotkut hermeneutiikasta johdetut metodit ainoastaan uusintavat ideologioita, niitä ei aseteta kyseenalaiseksi esim. tuotantovasta käsin.

Useimpia asioita voidaan tutkia hermeneuttisella tutkimusotteella, mutta se ei riitä esim. rakenteiden tai suurten yhteiskunnallisten muutosten ymmärtämiseksi.

VOIDAANKO RELATIVISMI VÄLTÄÄ
HERMENEUTIIKASSA? SENÄN ON JUURI
HISTORISMIN ONGELMA: KAIKILLA
AIKAKAUSILLA ON OMA TOTUUTENSA.

Se riippuu siitä miten hermeneu-
tiikkaa käytetään. Ei ole mie-
lestäni todella mahdollista
ymmärtää ihmistä hänen omilla
ehdoillaan, sillä ihmiset ovat
hyvin moni-ilmeisiä ja voi-
vat oppia paljon. Voimme op-
pia uusia kieliä, ymmärtämään
yläluokan kulttuuria tai rock-
musiikkia. Tutkija voi muuttua
"aidoksi alkuasukkaaksi" vain
tietyissä määrin. Opiskelijat,
jotka ovat olleet kesällä
kolme kuukautta töissä tehtaassa
opivat tuntemaan toisenlaisen
kulttuurin, tavan tehdä asioita
jne.. Monet heistä saattavat
sanoa antropologien tavoin:

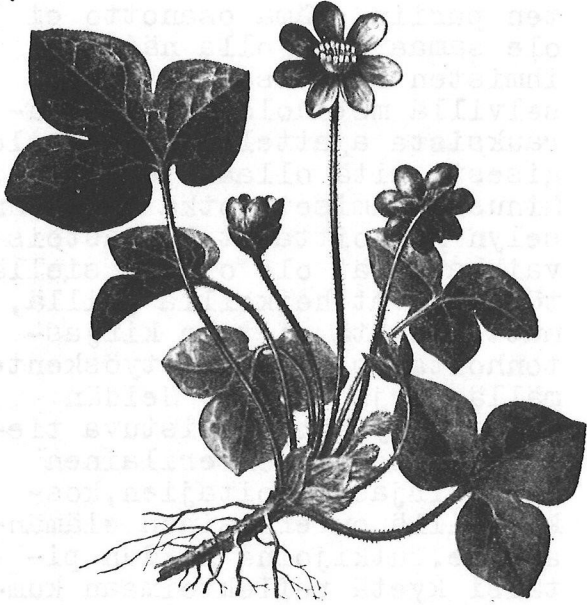

"Minä olin aito työläinen".
Se on hölynpölyä. He eivät
olleet työläisiä. He oppivat
jotakin, ehkä riittävästi
ollakseen tiettyyn rajaan
asti työläisiä, mutta he eivät
olleet työläisiä, heillä oli toi-
nen aikaperspektiivi. Heillä
on toisenlaiset mahdollisuudet
elämässään. Liian monet yhteis-
kuntatieteilijät uskottelevat
kykenevänsä muuttamaan "alku-
asukkaiksi" tällä tavoin. Luu-
len, että täytyy ottaa osaa
moniin ihmisten käytäntöihin,
jotta ymmärrettäisiin heitä
paremmin. Se ei riitä, että
mennään kyselyjen kanssa ihmis-

21.
ten pariin. Tämä osanotto ei
ole samaa kuin olla näiden
ihmisten asemassa. On oltava
selvillä metodologisista seu-
rauksista ajatteleamalla metolo-
gisesti mitä ollaan tekemässä.
Minusta ihmiset, jotka tehtyään ky-
selyn kirjoittavat kirjastoista,
vaikka eivät ole olleet siellä
töissä, ovat heikoilla jäillä,
mutta heistä ei tule kirjas-
tonhoitajia myöskään työskentele-
mällä kirjastoissa. Heidän
kirjastotyöhön kohdistuva tie-
donintressinsä on erilainen
kuin kirjastonhoitajien, kos-
ka heillä on erilainen elämän-
asenne. Tutkijoina heidän pi-
täisi kyetä refleктоimaan kum-
paakin, sen tulisi olla osa
heidän metodin ja teorian
välistä reflektiota.

VOITAIISIIN SAADA AINAKIN
JOTAKIN TEOREETTRISTA INFOR-
MAATIOTA IHMISESTÄ JOS TUTKIJAT
KOSKA HE TUNTEVAT ITSENSÄ PAR-
HAITEN, YRITTÄISIVÄT YMMÄRTÄÄ
ITSEÄÄN: JUSSI SANOI, ETTÄ TÄMÄ
ON HYVIN PROBLEMAATTISTA, KOSKA
TUTKIJAT EIVÄT TODELLA TUNNE
ITSEÄÄN..

Introspektiolla on hyvin pitkä
perinne esim. psykologiassa.
Vuosisadan alussa se oli muo-
dissa sinä metodina. Olen sitä
mieltä, että se on hyödyllinen
lisämetodi, myös parempien tie-
teellisten välineiden kehittämisek-
si saadaksemme lisää tietoa maail-
masta. Jos et reflektoi omaa luok-
kapohjaasi siinä mitä teet, huo-
maamattasi uusinnat sen työssäsi.
Esim. on selvää, että joissa
kin psykoottisen ja neurootti-
sen eron määritelmässä psykologin
luokkapohjalla on suuri merki-
tys. Jos ymmärtäminen ovat keskei-
siä kriteerejä, niin keskiluokkai-
sella psykiatrilla on vähemmän
mahdollisuuksia ymmärtää työläis-
ten neuroottista tms. käyttäytymis-
tä kuin oman luokkansa. Introspek-
tio voi olla hyödyllistä, mutta se
ei vielä riitä. Se, että tarkaste-
let vain miltä tuntuu, miten ajatte-
let tai miten jäsenät maailmaa
ei riitä. Täytyy vertailla muihin
ihmisiin, koska et opi tarpeeksi
itsestäsi, jos et vertaa itseäsi
muihin ihmisiin.

ESIMERKIKSI JOS AJATELLAAN TARPEITA; OLISI TIEDEMIEHELLE HYVÄKSI TARKASTELLA OMIA TARVE-JA KULUTUSMALLEJAAN.

Mutta kuten Jussi sanoi, mitä tarkoittaa että ei tunne itseään. Meidät kasvatetaan erilaisiin elämän alueisiin. Se alkaa viimeistään koulussa, on koulu ja koulun ulkopuolinen. Koulussa on eri aineita, joilla ei ole mitään tekemistä keskenään. Historiaa ei ole liitetty maantietoon tai jos onkin, se ei liity äidinkielen opetukseen ja oppimiseen, ja se ei liity matemaatiikkaan. Jos sinulla on useita opettajia opit suuntaan jos toiseenkin. En väitä, että on mahdollista kytkeä kaikkea kaikkeen. Mutta elämämme näyttää koostuvan useista erillisistä alueista, voimme olla introspektiivisiä tietyissä tilanteissa, jolloin usein muodostuu pinnallinen kuva asioista.

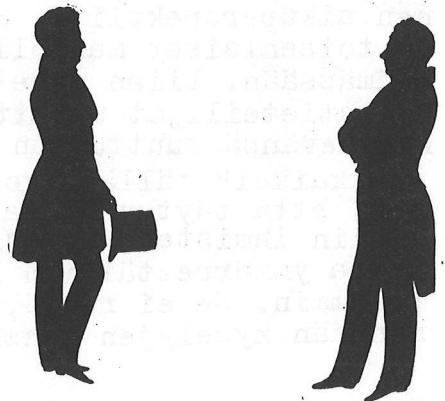
Näin saamme paljon yhteiskunta-teorioita, jotka vetoavat terveen järkeen. Esim. rooliteoria: meillä on kaikki nämä roolit, me olemme kaikki nämä eri ihmiset. Ja monet uskovat tämän pitävän paikkansa omalla kohdallaan, omassa elämässään. Tiedemies erottelee näppärästi. Nyt olen tiedemies: näkemykseni tiedemiehenä on tämä. Nyt olen kansalai-

nen: näkemykseni kansalaisena on tämä. Kansalaisena olen Vietnamin sotaa vastaan, mutta tiedemiehenä minulla ei ole mielipidettä. Minkälaista introspektiota voi odottaa tällaiselta henkilöltä? Täytyisi löytää todellisia vastakkainasetteluja, jotka tekisivät välttämättömäksi tälle henkilölle reflektoida muutenkin kuin tiedemiehenä.

ONKO TOIMINTATUTKIMUS MAHDOLLI-SESTI KEINO VÄLTÄÄ RELATIVISMI? TUTKIJALLA ON ETUKÄTEEN JOKIN TAVOITE. HÄN PYRKII SAAMAAN IHMISET MUUTTAMAAN ITSEÄN. TUTKIJA ON VAIN JONKINLAINEN AVUSTAJA PROSESSISSA.

Jälleen, on niin monenlaista tutkimusta, jota kutsutaan toimintatutkimukseksi. Joitakin niistä ei voi kutsua tutkimukseksi, koska niistä tulee toimintaa ihmisten kanssa. Tutkijasta tulee aktivisti tietyssä ryhmässä. Jotta se olisi tutkimusta, se vaatisi prosessin, sen tulosten sekä subjektin (tutkijan) ja muiden subjektien suhteen kriittistä tarkastelua. Kun tehdään toimintatutkimusta yritetään päästä eroon subjekti eli tutkija, objekti eli muut ihmiset erottelusta. Monet toimintatutkimukset, jotka tunnen, ovat johtaneet uskottelemaan, että tutkijan ja muiden välillä ei ole eroa. Otetaan itsestäänselvänä, että jos toimit jonkun kanssa niin ero häviää.

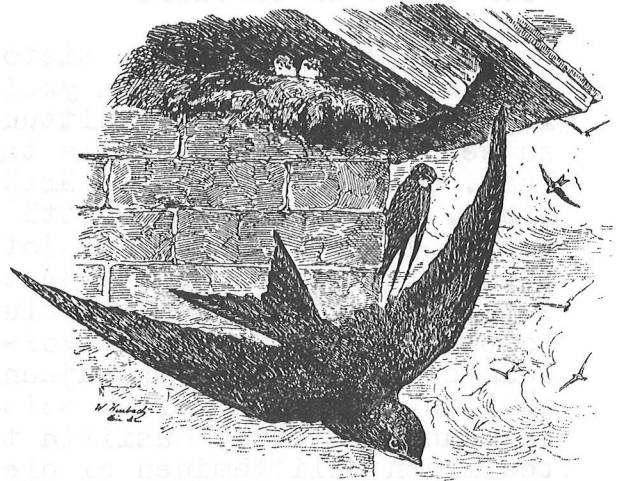
Toiminnan tavoitteen lisäksi toimintatutkimuksessa on tärkeää analysoida institutionaalisia pakkoja ja erilaisia intressejä.

Yhteisiä intressejä määriteltäessä on oltava selvillä myös intressien eroista. Kerron esimerkin yliopistosta. Monissa asioissa opiskelijoilla ja opettajilla on yhteiset edut, mutta olisi petosta teeskennellä, että samaan aikaan kun opettajat auttavat opiskelijoita saamaan koulutusta, he eivät olisi valtion palkkaamia kontrolloijia. Saman tyyppisiä dilemmoja syntyy toimintatutkimuksessa, kun tutkijat eivät tee selväksi, että he ovat toisessa asemassa kuin muut.

Et ilman muuta välttä relativismia, jos määrittelet itsesi kokonaan suhteessa toimintaan. Täytyy myös kysyä miksi juuri tämä toiminta, miksei joku muu, vaikka osallistujilla olisi sama poliittinen, tieteellinen jne. näkemys. Miksi valita toimintaryhmäksi esim. tietyn alueen vanhukset, joiden intressit voivat olla joskus vastakkaisia jonkun toisen ryhmän intresseille, mikä johtuu yhteisön rakenteesta jne. Tietenkin nämä ovat pinnan vastakohtaisuuksia, joita täytyy analysoida. Pohjimmiltaan heillä voi olla paljon samoja intressejä ja tarpeita kuin pikkulapsilla.

Tilanteessa jossa siirrytään toimintatutkimukseen täytyy toimintatutkimuksen lisäksi tietää muustakin, täytyy analysoida välttämättömiä vastakohtai-

suuksia, jotta olisi mahdollista välttää relativismi. Pinnalla heillä on kaikilla oma totuutensa: on analysoitava eri intressejä, yhteisiä intressejä, omia intressejä ja omm institutionalistista taustaa.

KUN SAADAAN LISÄÄ TIETOA YHTEISKUNNASTA JA IHMISESTÄ, ON PALJON HELPOMPAA MANIPULOIDA IHMISIÄ. KUITENKIN IHMISESSÄ ON AINA JOTAKIN MYSTERISTÄ, MUTTA SITÄ MUKAA KUN KYKY MANIPULOIDA IHMISTÄ KASVAA, TULEE YHÄ TÄRKEÄMMÄKSI KOROSTAA MYSTERIA IHMISESSÄ. MIELESTÄNI TÄMÄ ON TIEDEMIESTEN TEHTÄVÄ. KOROSTAA SITÄ, ETTÄ IHMISESSÄ ON JOTAIN JOTA EI VOI ENNUSTAA, OLI ENNUSTAMISEN MENETELMÄ MIKÄ TAHANSA. NIIN ETTÄ IHMISET NAKEVÄT OMAN VOIMANSA.

Näetkö voiman jossain irrationaalisissa?

IRRATIONAALISESSA SIINÄ MIELESSÄ, ETTÄ IHMISET EIVÄT KÄYTTÄYDY TAVALLA, JOKA NAYTTAA RATIONAALISELTA TÄMÄN YHTEISKUNNAN KANNALTA.

Siis kuten Weber, johon aiemmissa keskusteluissamme viittasit? Irrationaalista byrokraattisen rationalismin kannalta. En kutsuisi sitä mysteeriksi, mikä siinä on mysteeristä?

EI EHKÄ MYSTEERISTÄ, MUTTA JOTAIN
MITÄ TIEDE EI TAVOITA.

On olemassa monenlaista tietoa ja tieteellinen tieto on yksi laji. Länsisimaisissa kulttuureissa se on kehittynyt omalla tavallaan. On monia tapoja ymmärtää ihmistä. Eikä voida sanoa, että tieteesä ja tieteenaloilla, jotka olemme tähän asti kehittäneet, voisimme selittää ihmisen alusta loppuun. Esim. musiikkia voidaan selittää tiettyyn rajaan asti, mutta silloin pitää soittaa ja kuunnella sitä. Musiikin tieteellinen selittäminen ei ole musiikkia.

MINULLA ON MIELESSÄNI PELKO
SIITÄ, ETTÄ IHMISIÄ MANIPULOIDAAN
ENTISTÄ ENEMMÄN. TIETEEN TULOKSIA
KÄYTETÄÄN TÄHÄN, ESIM. MARKKI-
NOINTITUTKIMUKSEN TULOKSIA.

Ihmisten käyttäytymistä ei voi selittää sataprosenttisesti, mutta ihmiset voidaan ehdistaa tilanteisiin, (heidät voidaan vangita jollain tavoin, en tiedä voiko manipulaatiot kutsua osaksi sitä), joissa voidaan yhä paremmin ennustaa mitä he tekevät, koska heillä on yhä vähemmän valinnanmahdollisuuksia.

ASIA, JOITA PARHAILLAAN TAPAHTUU
... MEILLÄ ON ENTISTÄ VAHEMMAN
AVOIMIA TEITÄ, JOLDENKIN IHMISTEN
KÄYTTÄYTYMISEN VOI ENNUSTAA.

Mutta useimmat ennusteistamme ovat tilastollisia. Esimerkiksi voimme väittää, että kun niin ja niin monta työläistä joutuu valitsemaan joko steriloinnin tai työttömyyden - tämä on todellinen esimerkki - voidaan ennustaa, että niin ja niin moni heistä valitsee steriloinnin, jolloin päättelymme perustuisi heidän elinolojensa, vaihtoehtoisten työpaikkojensa jne. analyysiin. Näitä ihmisiä ei silti olisi edes manipuloitu sikäli, että he voisivat silti ajatella valintaan pakottamisen olevan väärin. Manipulaatiota olisi, jos he uskoisivat sen olevan oikeutettua.

OLEN ERI MIELTÄ SIITÄ, ETTÄ MEILLÄ MUKA OLISI VAHEMMAN TEITÄ AVOINNA KUIN ENNEN. KYSYMYS ON VAIN AVOIMIEN TEIDEN LÖYTÄMISESTÄ.

KYSYMYS ON SIITÄ MIHIN PYRIMME. ESITIN MIELIPITEENI AJATELLEN IHMISTEN ENEMMISTÖÄ ENKÄ "INTELLEKTUELLEJA". USKON SUUREN ENEMMISTÖN, JOKA PYRKII AINEELLISEEN HYVINVOINTIIN, OLEVAN HELPOSTI MANIPULOITAVISSA. HEILLÄ ON EDESSÄÄN ERÄÄNLAINEN RATIONAALISTEN VALINTOJEN TIE; SIIS HEILLÄ ON TAVALLAAN VAIN YKSI TIE AVOINNA.

TARKOITAN SITÄ, ETTÄ HUMANISTIEN JA YHTEISKUNTATIETEILIJÖIDEN TEHTÄVÄ ON OSOITAA MUITA TEITÄ. EN TIEDÄ, OVATKO HE TÄSSÄ TEHTÄVÄSSÄÄN ENÄÄ TIEDEMIEHIÄ, MUTTA SILTI SE ON HEIDÄN "ROOLINSA", "SUURI HISTORIALLINEN TEHTÄVÄNSÄ".

SIINÄ OLEN KANSSASI SAMAA MIELTÄ, MUTTA USKON YHTEISKUNNAN KIRISTÄNEEN OTETTAAN IHMISISTÄ NIIN, ETTÄ HEITÄ VOIDAAN KONTROLLOIDA PAREMMIN KUIN ENNEN.

Paremmiin kuin 1930-luvulla Saksassa, fasistien hallitessa?

P.V JA J.H

P.S. JUTTU JATKUU SEURAAVASSA
NUMGROSSA.

ILMOITUS:

Kirjastotieteen ja informatiikan yhdistys piti syyskokouksensa 7.12.1982. Tuolloin valittiin yhdistykselle puheenjohtaja ja hallitus vuodelle 1983. Puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Oili Kokkonen, hallituksen varsinaiseksi jäseniksi valittiin Marian Ginman, Tuula Laaksovirta, Teodora Oker-Blom, Marjatta Okko, Liisa Salminen-Karkola, Leena Teinilä ja Petri Vestelin.

Samalla vahvistettiin jäsenmaksun suuruus, joka on henkilöjäseniltä 70 mk. Jäsenmaksu sisältää Kirjastotiede ja informatiikka -lehden tilaushinnan. Lehden opiskelijahinnaksi sovittiin 5 mk/irtonumero. Tähän hintaan ei sisälly postitusta.

Lehteä kannattaa seurata, käydä lukemassa vaikka yliopiston kirjastossa, jos ei raaski ostaa. Kuluneen vuoden aikana lehdessä on ollut mm. Tamar Bermannin ja Ursulin haastattelut sekä artikkeleita mm. seuraavista aiheista: informaation käsite, informaation ja tiedon suhde omaksumisprosessissa, bibliografian kaksijakoisuus, kirjastotiede ja filosofia, kirjastotieteen ja informatiikan tutkimuskohde sekä tieteellisen identiteetin määreet haasteina kirjastotieteelle ja informatiikalle. Mielenkiintoisia ovat myös käydyt keskustelut (jotka lisääntynevät tulevaisuudessa) sekä kirjallisuusarvostelut.

J. Laikkoja

Wanted:

Kaikki te onnelliset omistajat, joilla on hallussa Asiasanan vanhoja numeroita vuosilta 1973-1978:

Asiasanan arkisto on epätäydellinen ja kaipaisimme kiipeästi vanhoja historiallisia numeroita, jotta uudetkin sukupolvet voisivat päästä tutustumaan niihin. Jos raaskit luopua lehdistäsi, lähetä ne UDK:lle ja saat ikuisen ystävän Asiasanan arkistonhoitajasta

TASA-ARVOASIAA:

UDK:N tasa-arvojaosto jatkaa toimintaa myös kevätlukukaudella. Kevään Ensimmäinen teema on "Nainen ja mainokset" josta kokoamme näyttelyn yliopiston päärakennuksen kaaritaululle 14-18.2. Tasa-arvobileet - jotka ovat samalla UDK:n ensimmäiset tänä vuonna - pidetään Domusklubilla 17.2 klo 19 alkaen.

KURSSINEUVOSTON ODOTUT KYSELYT

5 x upouusi k&i:n opiskelija + halu & tarkoitus saada selville, mitä mieltä ollaan k & i:n peruskurssista, tiedonlähteet I:stä ja kirjastoautomaatio I:stä = kurssineuvosto. Optimistisena tämä valittujen (värvättyjen) joukko ryhtyi mielenkiintoiseen, joskin yllättävän ongelmalliseen tehtäväänsä: laatimaan kurssikyselyä.

Monien palaverien jälkeen kurssikysely enemmän ja vähemmän onnahtelevine ja johdattelevine kysymyksineen oli valmis. Alkuperäiskappaleen sekametelisopasta tuli konepuhtaaksi kirjoitettu ja monistettu laitos. Kyselyt jaettiin vastattaviksi ja propagandaa - ilmeisesti ei tarpeeksi tehokasta - niiden merkityksestä tehtiin. Kurssineuvoston toivomus oli, että löytyisi mahdollisimman paljon asioihin vaikuttamisesta kiinnostuneita ja mahdollisimman vähän välinpitämättömiä tai pessimistisiä "ei tämä mihinkään vaikuta"-ajattelijoita (Ei takuulla vaikutaakaan, jos ei edes yritetä). Edellisiä oli 22 (joista 13 k&i:n pääaineopiskelijoita), jälkimmäisiä... no jaa, luku kertoo omaa kieltään, joten eipä valiteta, vaan mennään asiaan, sillä HUOMIO, kurssineuvosto julistaa kurssikyselyn tulokset, nyt.

Peruskurssilta odotettiin perustietoja ja yleiskuvaa k&i:sta, tietoa tieteenalan luonteesta ja nykytilanteesta sekä sitä, että se "orientoisi" opiskelijan tieteenalaan, motivoisi myöhempää opiskelua. Luentorunko monipuolisuudessaan näyttikin lupaavalta, luentosarja vain ei täyttänyt odotuksia. 3/4 vastaajista oli sitä mieltä, että kokonaiskuva jäi sekavaksi ja että kurssi sisälsi epäoleellista. Historian ja pikkutietojen paljoutta valitettiin, samoin esitystyylin nopeutta. Suurin osa vastaajista piti kurssia mielenkiintoisena.

Peruskurssin kirjat oli kyselyyn mennessä tenttinyt 10 vastaajaa. Minkkisen Joukkotiedotus sai suurimmaksi osaksi positiivista palautetta, sitä pidettiin sisältöltään asiallisena, kurssin kannalta tarkoituksenmukaisena ja selkeänä. Kirja, elokuva ja äänilevy -teosta pidettiin liian laajana mm. taulukkotietojen osalta, kursseille melko tarkoituksenmukaisena ja luettavuutta piti puolet vastaajista selkeänä, puolet vaikeaselkoisena. Vuoden 1973 kirjastokomitean mietinnöstä riittäisi pelkkä tiivistelmä, jonka lisäksi voisi olla mietintöä arvioivia artikkeleita esim. Kirjasto-lehdestä. TINFOn III:a mietintöä pidettiin asiallisena ja oleellisena. Mihailov - Giljarevskin tilalle toivottiin jotakin luettavampaa ja selkeämpää esitystä, sillä suurin osa vastaajista piti kirjaa liian vaikeaselkoisena. - Luentoja ja kirjatenttiä pidettiin toisiaan täydentävinä.

Tiedonlähteiden luennoista tuli lähes pelkästään positiivista palautetta. Niitä pidettiin asiallisina ja selkeinä. Harjoitukset olivat hauskoja, mielenkiintoisia ja hyödyllisiä. Kysymyksiä pidettiin tarkoituksenmukaisina, vaikka arveltiin, että niistä voi tulla itsetarkoitus sen sijaan, että kirjoista saa paremman kuvan. Yleensä oltiin sitä mieltä, että kirjoista saa paremman kuvan silloin, kun opettaja esittelee ne.

Tiedonlähteiden tenttikirjoista sai eniten positiivista palautetta Grogan, jota suurin osa vastaajista piti hyvänä perusteoksena, selkeänä ja asiallisena. Bermannia ei pidetty oleellisena, vaikeaselkoisuutta ja suomennoksen laatua valitettiin. Kirjasto-lehden artikkelia ja monisteita kiitettiin lähinnä niiden käytännönläheisyyden vuoksi.

Kirjastoautomaation luentoja pidettiin yleisesti liian pitkänä, 80 % vastaajista katsoi kahdenkin tunnin riittävän. Yhtä moni oli sitä mieltä, että automaation yhteys käytännön kirjastotyöhön ei selviä luentojen pohjalta. Kurssin

liian korkeaa abstraktiota-soa kritisoiitiin. Luennoitsijan tapaa esittää asiat arvosteltiin myös: "monisteiden läpilukua" valitti usea. Kirjaa & monisteita pidettiin selkeinä, mutta vaikeatajuisina.

Kurssikyselyä pidettiin yleensä hyvänä, epäiltiin vain sen mahdollisuutta vaikuttaa käytännössä kurssien sisältöön. Usea valitti vastausvaihtoehtojen vähyyttä, pelkkä "kyllä - ei" ei tuntunut riittävältä. Kaksi (vain ?) oli sitä mieltä, että kysymykset olivat johdatteluvia.

Kurssineuvosto kiittää niitä kaikkia, jotka suhtautuivat myönteisesti kyselyyn sekä niitä hieman harvempia, jotka ottivat kyselyn vastataksaan sekä erityisesti niitä kahtakymmentäkahta, jotka myös palauttivat kyselyn.

Kriittistä suhtautumista opiskeluun toivoen, matkalla kohti uutta, parempaa & enemmän palautetta saavaa (eläköön optimismi) kurssikyselyä

kurssineuvosto: Arja, Ritva, Kirsti, Seija, Päivi

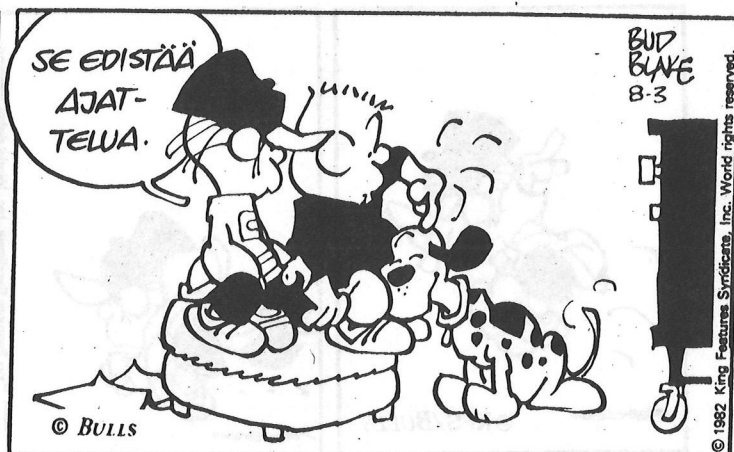
Opiskelun arki ja mahdollisuus:

Totuudesta kasvaa toivo

Anssi Peräkylä kertoili kaiken kokeneen ja jo yliopiston pölyt päältään karistaneen opiskelijan auktoriteetilla siitä, miten "vanha parta" suhtautuu jälkeensä opiskeluaikansa. Hallintotieteen opiskelijoiden "Yliopiston penkiltä lahjusputkaan"-luentosarjan avanneessa esitelmässään "Opiskelun arki ja todellisuus" avajaisiksi hän totesi tyyliä, että ensimmäinen tunne opiskelun päätyttyä oli viha yliopistoa kohtaan. Ankara, yliopiston rakennuksiin konkretisoituva viha, joka syntyi sen tiedostamisesta, että yliopisto manipuloi ja muokkaa ihmisen haluttuun kaavaan. Anssi itse totesi menneensä mukaan julmaan leikkiin aivan kuin muutkin.

Hän oli tyytynyt unohtanut aiemmat elämäkokemuksensa, jotta olisi pystynyt kivuttomasti omaksumaan asiat, joita opetettiin eli totuuden. Niinhän opettajat antoivat ymmärtää. Sillä, millainen olit ollut ja miten olit ajatellut, ei ollut väliä; tärkeintä oli opetella metodin kielipeli, jotta pystyisi kommunikoimaan relevantteina pidetyistä ongelmista relevanttina pidetyllä tavalla. Pitämällä kiinni omasta minästä pelasit itsesi ulos, pärjääminen edellytti itsensä myymistä, olemattomien elämäkokemuksen unohtamista.

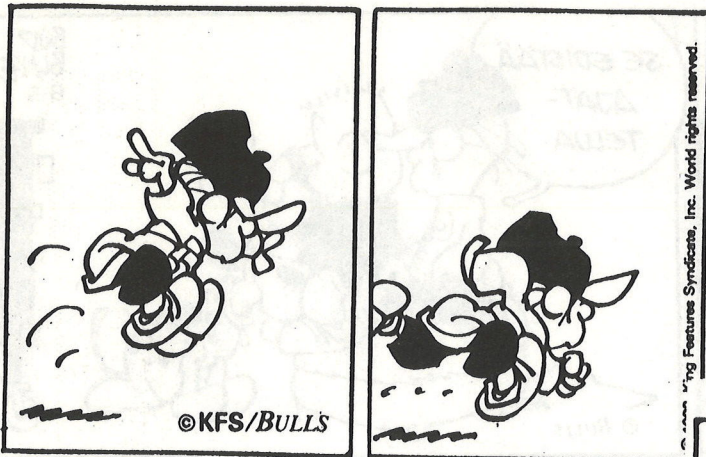
Yliopisto on pohjimmiltaan väkivaltainen laitos. Kun opiskelijoiden aiemman kokemuksen arvo kielletään, syntyy tilanne, jossa opiskelijat opiskelevat eivätkä elä opiskelijoina. Oma ja yliopiston maailma erotetaan tiukasti toisistaan. Opiskelun keskusta ei ole maailma sellaisena kuin sen koemme vaan yliopiston antama vieras kuva. Opiskelijoiden ja opettajien väliset suhteet ovat hierarkisia (jälkimmäisillä on tuo mystinen kuva hallussaan), opiskelijoiden kesken vallitsee kilpailu ja tallomismentaliteetti.

Kaikesta tästä pitäisi päästä eroon. Autonomiseksi ihmiseksi kasvaminen ei onnistu, jos opiskelutapahtuma kieltää oman kokemuksen olemassaolon ja sitä kautta opiskelun subjektin (minä). Tilanne tulisi korjata niin, että opiskelu olisi dialogia (tämä ajatus on peräisin Paolo Freireltä). Tällöin lähtökohdaksi otettaisiin oppilaan oma tilanne sellaisena kuin hän sen kokee. Dialogin Freire määrittelee kokemusten vertailuna, jossa tieteellinen traditio toimii välittäjänä.

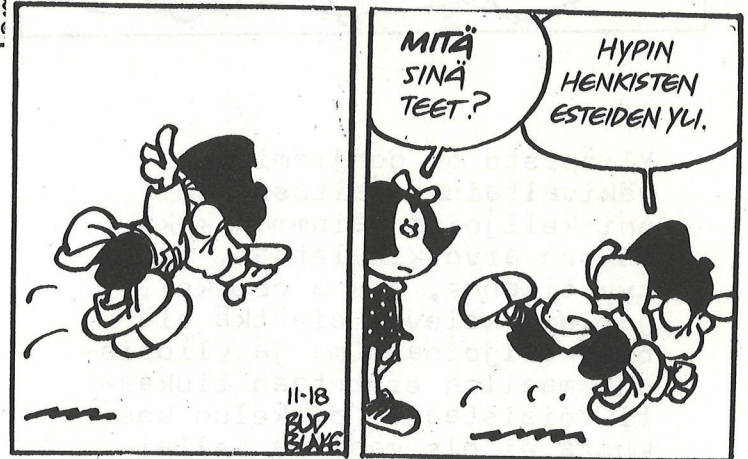
Dialogissa oma traditio, tapa ajatella osoittautuu vain yhdeksi monista mahdollisista. Samalla omien dogmien ja ajattelutapojen ehdollisuus ja rajallisuus paljastuu, mikä tekee mahdolliseksi myös vapautumisen niistä kangistuneista ajattelutottumuksista. Viime kädessä koko maailman rakenne osoittautuu ehdolliseksi - maailmaa muuttavan toiminnan ehto.

Dialogissa osoitetaan arkijuntaan liittyvät traditiot ehdollisiksi; todistetaan, että maailma voidaan ajatella toisinkin. Opiskeluprosessissa tämä tarkoittaisi sitä, että opiskelijoiden arki ajattelun traditioita ei kielletä vaan asetetaan dialogiin "niiden" kanssa, pyrkimyksenä osoittaa niiden rajallisuus ja siten auttaa opiskelijaa irtautumaan niistä, luomaan objektiivisempi, täydellisempi maailmankuva.

Tieteellisen tradition pitäisi olla ei-nujertaja, vaan prisma, jonka läpi kulkiesaan kokemuksemme hajoaa elementteihinsä, ollen siten helpommin analysoitavissa. Traditio helpottaisi myös ihmisten kommunikointia. Esimerkiksi, jos puhutaan rahan olemuksesta, marxilaisen tradition esiin otto tuo keskusteluun uusia ulottuvuuksia.

Aiemman kokemuksen merkityksen myöntäminen johtaisi siihen, että omaa tapaa kokea maailma ei voisi enää sivuuttaa, koska se olisi perustana opiskelussa. Tällöin myös oman elämänhistorian ja identiteetin muodostumisprosessin tiedostaminen olisi välttämätöntä. Turhaa rajoittuneisuutta kyettäisiin välttämään.

J. H

NYT SINULLA ON MAHDOLLISUUS SAADA JUURISSELLAINEN UDK-PAITA KUIN ITSE HALUAT!

TILAAMME UUDET UDK-PAIDAT HELMIKUUN LOPPUPUOLELLA, HINTA EI VIELÄ OLE TÄYSIN SELVÄ (MUTTA KALLIS SE EI VARMASTI OLE), VÄRIVAIHTOEHDOKSI ON SUUNNITeltu MUSTAA JA KIRKKAANPUNAISTA, NYT TARVITSISIMME PAITAA UUDEN LOGON. NIINPÄ JULISTAMME SUUNNITELUKILVAN, JA PARAS LOGO PAINETAAN. TUO EHDOTUKSESI VIIMEISTÄÄN 21.2. UDK:N ILMOITUSTAULULLE TAI OPINTONEUVONTAAN. PALKINTONA HAINETTA JA KUNNIAA.

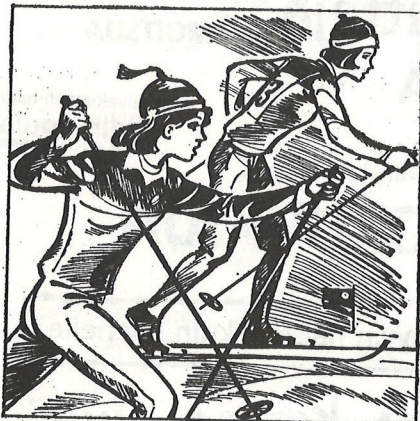
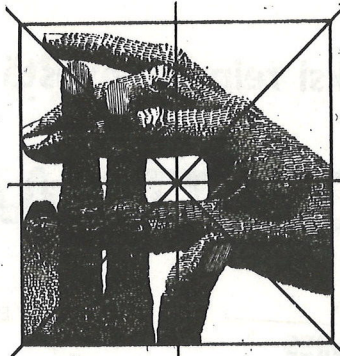

Sara Hildénin nimeä kantavassa hienossa museossa nuorten taiteilijoiden XII Pariisin biennaali 27.2. saakka.

Lukemisen arvoinen romaani Emile Anet: Elämä edessäpäin

XIII kansainväliset lyhytelokuvajuhlat 9.-13.2

Aamusta iltaan yhtä filmiä nautintoa

"Hyvä on hiihtäjän hiihdellä" vaikka huonommillakin sivakoilla välineliuuttelijoista piittaamatta

Kannattaa kuunnella Platon -dialogeja radiosta perjantai-aamuisin tai uusintana lauantai-iltaisin. 4.2 alkoi moniosainen Valtio eli oikeudenmukaisuudesta. Kuunnelmat perustuvat uusiin suomennoksiin ja ovat miellyttävä tapa tutustua länsimaisen ajattelun klassikkoon.

Haluatko kirjoittaa parhainta lehteä Suomessa?

**AGENTS
WANTED!**

Reippaalle töitä tarjolla!

Haemme palvelukseemme
asevelvollisuuden suorittanut-
ta mieshenkilöä

Palvelukseen halutaan

MIEHIÄ

Aloitteellisuus, yhteistyökyky, tiedotusalan
tuntemus ja riittävä kielitaito ovat ensimmäi-
set edellytykset toimeen.

Reippaille naisille

Miesmerkonomi....

**SOPIMATON
TEHTÄVÄ
NAISELLE**

Tarvitsemme iloiseen jouk-
koon lisää ripeäotteisia

Kiireapulaisia

Etsimme reipasta naista
tilausten
hankkijaksi

Tarvitsemme terveen ja reipasotteisen

astianpesijän, SIIVOOJIA, AMANUENSIN,

TAITTAJIA, kaksi reipasta miestä, TOIMITTAJIA, VARTIJOITA ...

etsimme 18 v.
täytännyttä, elä-
mäntavoiltaan
säännöllistä ja pal-
veluhenkistä

TOIMITTAJAA

roivomme hakijalta
— kielitaitoa (suomi ja ruotsi)
— konekirjoitustaitoa
— mielellään kokemusta puhelinvaihteen hoitamisesta ja
konttorityöstä
— palveluaittiutta

Tervetuloa nuorekkaaseen
joukkoomme,
ammattitaitoinen

NUORI MIES

Ammattitaitoinen, luotettava

KOKKI

Muodista kiinnostunut nuori

Etsimme pirteätä, nuorehkoa

MIESHENKILÖÄ

Edellytämme: yhteistyökykyä

konekirjoittaja

osaava

ASEMOITSIJAA

neuvottelutaitoinen, esiintymiskykyinen

PIIRTÄJÄ

Palvelukseen halutaan heti
äidin apulainen

Tarjoilutaitoinen
henkilö

Nopea, huolellinen ja hyvän tekstaustai-
don omaava

VALOKUVAAJA

Nyt tarvitsemme nais- tai mies-
puolisen

HENKILÖN

Työ sopii yhtä hyvin naiselle kuin miehelle.

- Jos tunnet, että ilmoitukseemme koskee juuri
Sinua, OLET SYNTYNYT MENESTYMÄÄN... Tule
mukaan **ASIASANAN** toimituskuntaan!! Tarvit-

Edellytämme, että hakijoilla on valmiutta:

- ihmisten johtamistaitoon
- yhteistyökykyyn
- taloudellista ajattelukykyä
- suunnittelutaitoa
- uudistumisvalmiutta

Tarjoamme:

- Nuorekkaan työympäristön
- Miehen mukaisen palkan
- Auton käyttöösi
- Eteenpäin pääsyn ja kansainvälistymisen mahdollisuuden tulevaisuudessa

semme sinua!

- kykyä vastaavan tehtäväkentän
- tehokkaat työvälineet

KOKOSI: ER.

MIEHIÄ
otetaan tilapäisesti